

1898-02-12

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Dateringen fremgår af brevet

Generel kommentar:

Alhed Larsen er i København bla. for at modtage sangtimer hos Hedevig Lützhøft (Mutter).

"Chr. A." = Johannes Larsens maleri

Christian Andersen lader patroner.

Det vides ikke, hvem den omtalte

Waldemar er.

Malersalen: Peter Hansen (P.) har en

tid arbejdet på Det kongelige Teaters

Malersal.

Kinoptikon: et filmprojiceringsapparat

udviklet af englænderen Birt Acres.

Frem til engang i 1898 viste Vilhelm

Pacht kinoptikon i en bygning på

Rådhuspladsen i København. Der blev

vist lignende film i Nationals Varieté på

Vesterbrogade og i Odd Fellow

Palæet.

Razzia i byen, Røntgenske Straaler

mm må være film, man kunne se.

Afsendersted:

København

Omtalte personer:

Christian Andersen

Julie Brandt

Louise Brønsted

Frederik Gad Clement

Peter Hansen

Frederik Hendriksen

Bernhard Hirschsprung

Fru Emma Hirschsprung

Johanne Kampmann

Marie Krøyer

Johanne Christine Larsen

Anton Lorenzen

Frederik Lützhøft

Hedevig Lützhøft

Julius Paulsen

Jens Rasmussen

Karl Schou

Marie Schou
Andreas Peter Weis
Kristian Zahrtmann
Ernst Zeuthen

Omtalte steder:
Tordenskjoldsgade, København
Langelinje, København

Arkivplacering:
Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:
Indleveret til Det Kongelige Bibliotek
af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Lidt om Johannes Larsens Christian Andersen lader patroner.

Alhed har til selskab som xylograf Hendriksen. Malerne P.S. og Marie Krøyer var der, og Alhed kan bedst lide Marie Krøyer på afstand.

Alhed har været syg og ikke været hos Mutter Lützhøft for at synge.

Fru Hirschsprung har inviteret til levende billeder (Kinoptikon), men vejret blev dårligt, og de aflyste.

Alhed fortæller om Waldemar, som hun har oplevet til en fest, og som var en værre tørvetriller.

Marie Schou og Fru Kampmann er vrede på Alhed over, at hun besøger Hirschsprungs meget, men ikke dem.

TRANSSKRIFTION

Kære Las!

Fordi jeg ikke har skreven til Dig i to Dage, skal Du ikke tro, at jeg aldrig mere vil skrive til Dig! – Tvertimod jeg vil til at være rigtig flink nu. Men jeg har ikke været rigtig rask i disse Dage, og derfor slet ikke oplagt til at skrive. – Det er fjollet, at den Forkølelse ikke snart kan gaa over men det er sandt, den er jo kronisk, skønt det Sludder tror jeg ikke paa. – Jeg har nok hele tre Breve at takke for og besvare denne Gang. Nu skal jeg se efter hvornaar Du begyndte paa Chr. A. – Du lagde det an d. 29nde Januar. – Det glæder mig meget, at det gaar saa godt med det. Kan Du nu fortælle mig, om P. synes godt om det. – Sidst jeg skrev til Dig, var nok i Onsdags, før vi skulde op i Tordenskjoldsgade til Emmas Fødselsdag. Clement var der og vi spillede Hasard, jeg vandt en Krone, jeg plejer ellers altid at tabe. Hos Hendriks gik det mig meget godt. Jeg havde Kontorchef Weiss til Bords og Anton Lorenzen til den anden Side, det var en livlig Plads. Krøjers var der ogsaa, Fru K. er nydelig; men helst lidt paa Afstand, og hun ser ikke elskværdig ud. Zahrtmann var der, jeg talte lidt med ham, han sagde om jer at I var et "dejligt Folkefærd". – Zeuthen var der ogsaa sikken et Bondeansigt, han har! Julius Poulsen kom der Afbud fra i sidste Øjeblik, han var bleven daarlig. – De andre, der var, kendte Du vist ikke. Gamle Hendrik drak et Glas med mig og raabte noget over Bordet, som, jeg ikke rigtig hørte, men jeg mente, det var noget med "kære Minder". Da jeg bagefter sad og spekulerede paa, hvilke Minder, jeg egentlig havde med gl. Hendrik, slog det mig, at han naturligvis havde sagt "Kerteminde". Han kunde ogsaa nok se ud til, at det var noget i den Retning. – Du vilde have at vide, hvad jeg svarede Dr. L., jeg svarede kun med et Enstavellesord, om det var ja eller nej, ved jeg ikke da jeg ikke mere husker Spørgsmaalets Ordlyd. Jeg blev altfor befippet til at kunne svare mere. – Jeg har ikke set

Mutter i 8 Dage og ikke Ungen [?] i over 14, men jeg haaber snart, jeg kan begynde igen. – Det er et modbydeligt vejr i Dag, Taage og Regn. – Fru Hirschsprung havde ellers inviteret Berta og mig og et Par andre til Frokost i Lange Linjes Pavillon i Dag og derefter til en Razzia i Byen til Kinoptikon, Røntgenske Straaler, Børneudrugning o.s.v. lige saa meget vi kunde overkomme, men nu blev det daarlig Vejr. – I Morgen skulde Pan, Johanne Lugge og jeg ud til Frederiksborg til Th. Bredsdorff, bare det maatte blive godt Vejr, det kunde blive dejlig at være paa Landet en Dag. Jeg er snart ved at blive træt af dette Byliv, jeg er næsten aldrig i Ro. I Aften var vi alene hjemme, det var vist først 4de Gang i den Maaned, jeg har været her. – Jeg kunde for Resten ikke lide, hvad Du skrev om "Woldemar". Det er da ikke beundringsværdigt at være saadan en Tørpind, der bare sidder og æder uden at se til højre eller venstre. Saa maatte han hellere blive fra et Middagsselskab og gaa alene hen paa en Restauration. Det var ingen Fornøjelse at se paa ham, han havde hængende Øjne og Hovedfacon af den Slags, der ser ud som Hjærnen er skaaren bort. Hans Kæreste havde sikkert moret sig meget bedre, hvis han ikke havde været der. Hun er ellers meget livlig, men hun maatte sidde og hænge med ham ude i et Kabinet i Stedet for at danse og more sig med os andre. Hun blev ogsaa mere og mere gnaven, til sidst tog hun Anti[ulæseligt] og gik tidlig hjem. – Har Du endnu noget til overs for Woldemar? Fy skamme Dig, hvis Du har, jeg kan ikke lide saadan nogle tørre Theorier om at holde sin Mund. - - Nu har jeg ikke Tid til at skrive mere, kan Du hilse P. mange Gange fra mig. Jeg mødte Marie S. paa Gaden i Gaar, saa jeg vidste nok at han var rejst, hun havde lige været oppe paa Malersalen. Hun sagde, at hun havde været vred paa mig, fordi jeg aldrig kom derud, og hun paastod at det var hendes Alvor; hun og Fru Kampmann havde spadseret sammen forleden og skumlet sammen over at jeg gik helt op i Hirschsprunger. Men hvad skal jeg gøre, H's beder mig altid, i Gar var jeg der igen til frokost. – Jeg længes ogsaa efter at komme ud til Marie og Schou, men jeg kan ikke overkomme mere end jeg har. – Nu Farvel! – Du maa ikke være vred, fordi jeg saalænge ikke har skreven. Nu skal jeg blive flink igen. 1000 kærlige Hilsner fra Din Alhed

OMTALTE VÆRKER

Johannes Larsen: Christian Andersen lader patroner. 1898. Olie på lærred. 73 x 73 cm. Privateje

12/2 78

til at kunne være mere - I har
ikke set Møller i 8 dage og ikke
kunne i over 14 uger. Hver
svart is kan begynde igen. - Det
er et naturligt Vilje i Dag, Taar
og Rør. - For Hverdag, borte
altesamtidig Mørke og uld, og det
andre til Frøst i dag. Hver
Corne og dertil til en Røst
i Pølse til Hverdag, Røst
Pølse, Mørke, Mørke, og
Lacune i Røst, og Mørke
uden mig blev det da. -
I Mørke, Mørke, Mørke, Mørke
Lacune, og jeg til Hverdag, og til Mørke.
Mørke, Mørke, Mørke, Mørke
blive godt. Mørke, Mørke, Mørke
at dig, at være paa handet
en dag. I er svart ved at blive
frøst af disse Dage, I er svart
af dig. I, Rør, og Mørke, Mørke, Mørke
Lacune, det var først 4 de dag

Være her!

Forvi I ikke har været til I i
dage, skal du ikke tro at I altid
være vil være til I. - Mørke, Mørke
I vil til at være rigtig flink mig.
I, Mørke, I har ikke været rigtig
i disse dage, og derfor skal ikke
til at være. I det er fløjet, at den
færdige ikke svart. Rør, og Mørke
uden det er svart, den er jo Mørke
være, Mørke, Mørke, Mørke, Mørke
ikke paa. - I har været helt til

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Minne at lakke for og bevare den
de laam. Nu skal jeg se efter
hvaredegar du begynder paa Oer.
D. - du lagde det den 29de marts
Januar. - Det glæder mig meget
at det gaar saa godt med det. Men
du er forskellig om T. synes godt
om det. - Tids Tidens 18de har
var i Oserup. For vi skulde ogsaa
Tandemjaler, alle til den gamle Faldby.
Oment var det og i gamle Harard,
jeg haust en kronik og plejer ellers altid
at have. Men Henriks gik det mig
meget godt. I gamle Kunderup
Weiss til Nord og Nordens Tændere
med den anden Side, det var en
Lig. Paa. Kroger var der ogsaa
Fris H. er udført; men helst hos
paa Oserup, og den ser ikke
skænder sig ud. Jalousmannen var
der, jeg har vist med ham,
han sagde om jer, at I var et
"dygtigt Følgefart". - Joulken var
der ogsaa sikker et Nordenssigt
han har. Julius Tourette kom
der stros pa i nogle Gjenstande, han
var bleven daarlig. - De andre
der var, Kende De vist ikke.
Gavle Henrik drak et Glas med
mig og raabte ud over Randet,
som jeg ikke rigtig hørte, men jeg mindte
det var ud med Kære Mænd.
Du jeg traefter sad i spekulerede
paa, hvilke Mænd der jeg gik. Han
med gl. Henrik, stod det mig, at
han var sig sig havde sagt "Korke"
mindte. Han Kende ogsaa vel
se ud til at det var meget i den
Rudning. - Du vilde have at vide
hvad jeg svarer de H. jeg svarer
Kæde med et Tordanellesard, om
det var ja eller nej, ved jeg ikke
de jeg ikke mere tidser Prospekt
blev Ordlyd, jeg blev alfar befippet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

likerent wort sig meget bedre
vis ham ikke havde været
der. Men er ellers meget til,
og men ham maatte sidde
og blege med ham inde i
et Kabinet i Skibet for at
danne og mere sig med andre
Hans blev ogsaa mere og mere
geaven, tilbragt hos den danske
Firma og gik lidt hjem. —
Har det endda dog til
overs for Waldemar. — For
strømmen af den der har
for ham ikke sådanne
de Løse Theorier om at
valde en Mænd. —
Nu har jeg ikke Tid at skrive
mere, Kan du høre

J. uanset Gange fra mig. Jo
vilde Markte P. på de Gælder
i Gaar saa jeg vilde gaa,
at han var vel kom,
hans Lige været oppe på
Malersalen. Han sagde
at den havde været uråd
paa mig, fordi jeg aldrig kom
derud og blev paa det at det
var bedre selv. Men
og Fru Kaupmanni havde
spideret sammen forleden
og skændet sammen over
at jeg gik helt op i Hovedet
spidinger. Men hvad skal
jeg gøre, og beder mig al

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

lyt i Gaar var p der igen
til, frokost. - af deus was
ifter at konde ud til Ma-
rie & Pellen, men kan
ikke overkomme Puere
led j har. - Nu far
vel! - Du mas ikke ve-
u vred, fordi j saaldes
ikke har skrevet. Nu
skal j uak blive p
igen. - Vras Rætz
Hilse fra Din
Olliv.

12 - 2 - 98

i den Maaned j har vent
ker. - j skulde for Resten ill-
ke lidt luvd til skro om
"Waldemar". Det er da ikke
betændingsærdigt at være
saadan en Tørpind, der bare
sikker & æder uden at se
til sig selv eller vandre. Sa
maade han hellere blive pa
et Nivdragselskab & gae
alene hen pas en Restaura-
tion. Det var igen Farvej
elke at se pas ham han kan
de hængende Gine & Hovedpa
om af den Skap, der ser ud
som Hjæruen er skaaren
bart. Hoffens kerende laorte